

İNCİLER

- (Öğrencilerden biri) : Haaappsuuu!
- S. Yahşi: Çok yaşa ! Aman şu sıralar hasta filan olayım deme. Hele bizim dinamik sınavından make-up filan alayım demeyin sakın. Her sene bir soru sorarız daha çözen çıkmadı zaten bende daha çözümü bilmiyorum !
- (Başka bir gün)
- S. Yahşi : Is there any question ?
- (No ses!)
- İyi, peki, humm. Chapter'in sonunda 100'ün üzerinde soru var. Söyleyin bakalım, 50'nin üzerinde kim soru çözdü ?
- (No parmak!)
- 30'un üzerinde ?
- (Bir kişi ve tabi homurtular)
- 10'un üzerinde ?
- (Üç-beş kişi)
- (Bir öğrenci) : Hocam siz olsanız kaç tane çözerdiniz ?
- Ben hepsinin çözerdim ... samimi söylüyorum
- (Bir öğrenci) : Hocam siz öğrenciyken kaç saat çalışıyordunuz ?
- (arkalardan biri) : 18 saat !
- S. Yahşi : Yok canım ! Şöyle bi beş saat falan !
- Hiç kalkmadan mı?
- Evet ben öyle çalışırım. Bizim hanım vardır buradan mezun , yarım saat, kırk dakika çalışır sonra bi çay kahve içer, tekrar başlar. Ben bi oturdum mu beş saat hiç kalkmam. Herşeyi unuturum o zaman. Bi defasında, çocuk küçük, hanım bana bıraktı, ben de çalışıyorum. Zaman geçmiş hanım geldi baktık çocuk ağlamaktan kas katı kesilmiş ondan sonra bana bi daha çocuk bırakmadı tabi.
- İyi taktik hocam !
- (Tebeşir yazarken çok ses çıkarınca) :
- R.Oskay : Yaa beyler, bakın (elindeki içine tebeşir konulan aleti göstererek) bu zamazingodan ben de hoşlanmıyorum ama tebeşir allerji yapıyor, idare edin !
- N. Özgüven : Sorusu olan varmı ? (ses yok !) Eğer sorunuz varsa şimdi sorun yoksa sınavda ben size sorarım !
- (Bir kaç saniye sonra arkalardan biri) : Hocam son kısmı bi daha anlatır mısınız ?

MAKİNA İSTİHBARAT TEŞKİLATI (MİT)

İVME

Makina Mühendisliği Bölümü
Orta Doğu Teknik Üniversitesi
06531 Ankara

ODTÜ
MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ DERGİSİDİR
SAYI 8 MART - NİSAN 1991

HAYALİMDE DE MAKİNAYLA FUTBOL VARDI. FUTBOLCU OLARAK EN İYİ YERE GELMEYİDÜŞLEDİM. SÜPER GOLLER ATACAĞIM, İNSANLAR BENİ TANIYACAK, MEŞHUR OLACAĞIM. BUNUN YANINDA SANKİ BEYNİMİN YARISI DA NASA'DA ÇALIŞMAK İSTİYOR.

İVME 'den

GELİN DİLİ KÖTÜYE
KULLANALIM

İnsanın sözlü olarak dile getirdiği şey, şimdi için ve an için düşünülmeli, yazdığı ise uzak ve gelecek için.
GOETHE

İnsanlar konuşa konuşa anlaşılır. Hayır! İnsanlar yaza yaza, okuya okuya da anlaşılır. İşte bu düşünceyle çıkmaya başladı İVME. "İletişimsizlik" sızlanmalarını, küçük de olsa bir toplum içinde dindirmek için... Etrafımızdaki duvarların ortasından bir biriket sökmek gökyüzünü kaplayan çatıya bir delik açmak ve kendi dünyamıza ulaşmak için... Tüm bunların ötesinde daha "ÜNİVERSİTE" olmak için... Başladık İVME'lenmeye.

devamı sayfa 2de

Bu sayımızda Söyleşi köşemizin konuğu Bölümümüz mezunlarından Adanasporlu Sayın Hakan Azman. Söyleşi grubumuzdan arkadaşlarımızın gerçekleştirdiği bu ilginç söyleşiyi beğenimize sunuyoruz. Gelecek sayılarımızda da söyleşi köşemizin ilginç konukları sizlerle olacak...

(Sayfa 8)

İÇİNDEKİLER

• Not İstatistik.....	3
• Müzikal Graffiti.....	4
• İvme'ye gelenler.....	5
• Öykü.....	6
• Söyleşi.....	8
• Konuşulanlar.....	11
• Teknoloji.....	12
• Spor.....	13
• Gülmece.....	15
• İnciler.....	16

GEÇEN SAYIMIZDAKİ SORU-
MUZA TEK BİR YANIT AL-
MAMIZA KARŞIN LOTARYA
SÜRÜYOR. İVME LOGOSUNUN
SİZE NE ÇAĞRIŞTIRDIĞINI BU-
LUN, ESKİ SAYILARIMIZA
SAHİP OLMA ŞANSINA
KAVUŞUN...

??

??

IVME'den (sayfa 1 den devam)

Biz yazdık, biz çizdik, biz okuduk ve derin bir soluk oldu bu bize.

Emeği, ürünü sergilemekten daha doğal ne olabilirdi ki? Hem de iletim için bize bizi bilen gerekti. Hodri meydan dedik şimdiye dek beş kez IVME'lendik.

Eskiler, "En kolayı ekmek yemek, o da çiğnemenen yutulmuyor" demişler. Eskiler ne yazık ki dergi çıkarmak konusunda birşey söylememişler. Ancak bu işin ekmek yemekten zor olduğu bir gerçek. Dergimizin çıkışındaki düzensizlikleri bu "zor" luğa vermenizi diliyoruz.

Belirtmekte yarar gördüğümüz bir başka konu da dergimizin ODTÜ Makina Mühendisliği öğrencisinin sınırlı bir yansıması olduğudur. IVME daha çok ürününü sunmak isteyenlerin bir buluşma noktası durumundadır. "Daha İyi" dergi olmak için yapıcı ve yazılı eleştirilerinizi bekliyoruz.

Goethe'yle başladık onunla bitirelim:

"Yazmak, dilin kötüye kullanılışdır."

Böylesi güzel kötülöklere merhaba...
IVME her türlü katılımınızı bekliyor.

IVMELENİN, IVMELENDİRİN

IVME

SÖYLEŞİ GRUBU: Gülten Alkoçoğlu, Cem Kendi

TEKNOLOJİ GRUBU: Uğur Etiz, Alpar Kılınç, Cem Özgüner, Devrim Özsoy, Yavuz Sarılioğlu

SANAT GRUBU: Mustafa Orhan

GÜLMECE GRUBU: Emre Ermiş, Mustafa Orhan

HABER GRUBU: N.Orhun Köstem, Dilek Özlem

YAZI KURULU: İsmail Alsaç, Mehmet Çalışkan, Murat Erkilet, Emre Ermiş, Cem Kendi, Cem Özgüner, Dilek Özlem.

YAYIN SORUMLULARI: Mehmet Çalışkan, Murat Erkilet

MİZANPAJ-DİZGİ: Murat Erkilet

SEKRETERYA: Müveyla Özari

BASIM Mühendislik Fakültesi Basım İşliğı

IVME nin bu sayısı 90 KB.dir

RÜYA

*Rüya bu ya; yeniden başlamışım yaşamaya.
Seçilesi yollar arasında, koşuyormuşum kararsızlıkla.*

*Geçerken etraftan taşular vızıldarcasına,
Korkup çıkıyorum kaldırırma,
Elimde balonumla; karışıyorum deve gibi kala-balığa.*

İnsanlar oradan oraya;

Kimi kararlı adımlarla; kimi kalabalığın savurmasıyla.

Herbiri ilerliyor; doğru bir amaca...

Ben eski hatalarımı anımsayınca;

Düşüyorum en kalabalık yola; kenar sokaklardansa...

Uzun zaman sonra, ulaşınca yolun sonuna,

Bir de bakıyorum ki yine aynı nokta.

Gerçi hata yapmadıysam da, ulaşamadım başka bir sonuca.

Aslı Gaye Akkoç
ME 3

IVME sizin yazılarınızı ve katılımınızı bekliyor. İlginizi çeken, başkalarıyla paylaşmak istediklerinizi bize yazın. İlgili Gruplardaki arkadaşlarla görüşüp yazınızı iletin. Bir dahaki sayıda neden siz de yazmayasınız.

IVMELENİN, IVMELENDİRİN

NİRZUNLARIMIZA

**DERGİMİZİN SİZLERE
ULAŞMASINI İSTİYORSANIZ
TÜRKİYE İŞ BANKASI
ODTÜ ŞUBESİ**

4229 - 300 - 0258175

**NO'LU HESABA YILLIK
ABONE TUTARI**

15000 TL

YOLLAMANIZ RİCA OLUNUR

gölMEce gölMEce

MOTOR HAMDİ Dertlerin Babası

Açıklama : Sevgili Motor abi, geçmiş sayıların birinde senin için kösedir mösedir diye bir laf çıkarmışlardı. Geçen gün yurttan oturma arkadaşlarla sohbet edip dertleşirken senin bizim en büyük dert ortağımız olduğundan bahsediyordum ki denizsin biri senin için "O köse" demez mi abi, inan tepem attı. Fırladığım gibi yapışmışım yakasına, zor aldılar elimden. Abi çok kanıma dokundu bizim dert babamıza böyle yakıştırmalar yapılmasını esefle kınıyorum. Bu konuya bir açıklama getirirsen, inan seni sevenleri mutlu etmiş olursun. Hörmetlerimle.

- Helal koçum, beni cansiperane savunuşunu taktir ediyorum. Aferin, varol. Şimdi köse oluşuma gelince ... e, şey yani ... her nekadardayla sırma gibi sakalımız yoksa da ve aldığım permatikle elli defa traş ta oluyor olsam da kimse bana köse diyemez. bahsettiğim sayıya gelince bazı densizler ve beni çekemeyenler karalamak için böyle yalan dedikodular çıkarmışlardır ki bunları ciddiye alanlara sadece acıyorum. Aslında o ifşaattaki herşey fiil çekimim ve zaman kipi bakımından yalan ve iftiradan ibaretti. Tüm sevenlerime duyurulur.

Not : Sadece röntgen filmi seyretmeyi sevdiğim doğrudur.

Neler oluyor : Sevgili Motor Hamdi, ben altı senedir bu bölümde okumaktayım. Geçen gün arkadaşlarla konuşurken mezun olunca Makina Mühendisi olacağımı söylediler. İnan yıkıldım. Yani ben kendimi doktor olacak sanıyordum, ve buna hazırlanmıştım. Yani bu bölüme girdiğim sene annem "üniversite kağıdına sadece tıp yazdım" demişti. Şimdi beni aldatular mı abi. Ne olur yalan olduğunu söyle, umutlarımı kurtar abi.

- Vah zavallı yavrum, demek sen hala buralardasın ha, şimdi sen yavaş yavaş bunu kabul etsen iyi olur. Seni aldatmışlar yavrum. Gerçi burayı bitirdiğinde ne olacağını bilemem ama doktor olmayacağını da kesin. Ama sen çalışıp ta bölümde kalırsan belki sana bir doktorluk verirler. Yani saflık doktorası falan yani Hihoohahaaaa

Hazırlık : Pek sayın Motor Hamdi Bey, ben çiçeği burnunda makina öğrencisi olmaya hazırlanan bir hazırlık öğrencisiyim. Duyduğumki bölümümüz IVME diye bir dergi çıkarıyormuş. Siz de bu dergide dert dinliyormuşsunuz. Ben de size yazıp akıl danışmak istedim. Şimdi Sayın Motor Hamdi Bey, herkes bizim bölüm için çok zordur, çok çalışmak lazımdır diyor. Benim danışmak istediğim, şimdiden ders çalışmaya başlayayım mı? Kitapları ve notları nereden bulabilirim?

- Bak pek sevgili toy çocuğum, öncelikle şu yanlış anlamayı düzeltelim . IVME çıktığı için ben yazmıyorum canım, ben yazdığım için IVME çıkıyor. Şimdi benim sana tavsiyem bu güzel hazırlık yıllarının kıymetinin bil. Gez toz, sinemaya tiyatroya git, istersen kendine bir arkadaş bile bul, sonra bölüme geçtiğinde bol bol çalışacaksın zaten Ne oğlum şimdiden bu çalışma isteği ... İlerdi halin nice olur sen hiç düşündün mü çık çık çık ...

Problem : Dear Motor Hamdi, I have a big problem and I heard that you have listed and solved problems so I wanted to write you. Dear sir, I can not speak Turkish fluently, in other words, I get some difficulties to find someone who would understand me. What can I do ? Thanks.

- Eee ... bak canım, hello yani ... I anladığım kadar, sen have abi problem, but ben don't anladı which ders canım. I diyorki yani, icabı halinde, in this case, if sen çalışır very hard, geçer sınıfını, bak hem God'ın yaban ellerinde what is işin lan çalışan kazanır apelli kızarız. Hadi çav ... bye gülegül.

Not : İngilizcemin çok iyi olmasına rağmen, bu ara çalışmalarımı Sümerce üzerine yoğunlaştırdım. Yazılarınızı bu dille yollayın.

.. Son dakika ... Son dakika ... Son dakika ... Son dakika ... Son dakika ... Son dakika ...
Motor Hamdi Saldırıya uğradı.

Motor Hamdi'nin evine giren yek bir adet saldırgan, Motor Hamdi'nin değerli röntgen filmi koleksiyonunu yağlı parmaklarla, parmaklayarak seyredilmez hale getirdi. MİT'in (Makina İstihbarat Teşkilatı, taklitlerinden sakınınız) bildirdiğine göre olayı Feminist Kaktüs Kızlar Cephesi Yağlı Parmak Kuvveti (FKKC-YPK) üstlendi. Geçen sayımızda yayınlanan Rumuz Goncağül yazısına fena halde bozuldukları anlaşılan FKKC üyelerinin YPK birimini kurarak bu hunharca saldırıyı gerçekleştirdikleri anlaşıldı. FKKC'nin biricik üyesi "Bölümü ne de güzel sahipleniyorsun, burada erkek çok olabilir ama nitelik nicelikten daha üstündür. Seni gidi eksantrik özürü, kırıl bıyıklı, yerden bitme, böyle şeyler yazmaya devam edersen, ağdayla bıyıklarını toptan yolarım. Eylemlerim -pardonyeylemlerimiz devam edecek." MİT'in arakladığı bilgilere göre FKKC bir adet (yek) dış mihrak tarafından destekleniyor.

Olaydan sonra moral çöküntüsüne uğrayarak dengesini yitiren Motor Hamdi evinin yüz x yıllık temizliğine altmışüç yıl erken başladı. Çankaya Belediyesi Fen İşleri Dairesi Başkanlığı yetkilileri bu büyüklükteki bir projenin belediyeden onay almadan yapılamayacağını ve Ankara'da Metro çalışması sürerken böyle bir projenin belediye tarafından kaldırılamayacağını belirttiler. Temizliğin yapılmasına başlandığı ilk saatlerden itibaren Motor Hamdi'nin evinin etrafına kamp kuran yeşilciler "Bu olay Caretta Caretta'ları bile solladı, olayı uluslararası boyutlara yansıtmakta kararlıyız" dediler.

MİT olayla ilgili araklayacağı son bilgileri size iletmeye devam edecektir. Lütfen bizi okumaya devam edin.

Cem ÖZGÜNER
ME 2

SEVİYORUZ" yazan pankartla sahaya girdiler. Eylemlerine bir süre devam eden bölücüler saha komiseri Okan Dinç tarafından dışarı alındı ve sorgulamalarına başlandı. Fakat haklarını vermek lazım, bölücüler her yıl hepimizin yaşadığı sorunları dile getiriyorlar. Bu yıl, geçen yıldan farklı olarak TV'de bu olaylar izlendi ama İngiltere'den. Çünkü maç başına çok az not veren MRT (Makina Radyo Televizyon) ile anlaşılmayan Ayaktakımı maçın yayın haklarını iyi not ve olanaklar sağlayan ORT'ye (Oxford Rodio Television) vermişti. Bölücülerden sonra maç devam etti ve ilk yarı 4-2 Kekosporters lehine bitti.

Devre arasında Ayaktakımının Heavy Smoker'ları Erdal, Mustafa, Ümit ve vefakar yedek Murat'ın saha komiseri Okan Dinç'in ikram ettiği sigaraları (Tekel 2000) büyük bir keyifle içmeleri, seyircilerin tepkisini çekti. Utanan oyuncular sigaralarını attılar. Utanmaz adam Okan Dinç ise hiç istifini bozmadı ve eylemini tek başına sürdürdü. Eski manager Murat Birkan'ın Ereğli D.Ç.Spor'dan gelen teklifi kabul etmesiyle boşalan yere 88 ve 89 yılları şampiyonu Dry Cleaners'in vefakar taraftarı Tolga Belen (Kel Boris) getirilmişti. Tolga ikinci yarıya artık iyice yaşlanan Ersoy'un yerine Ahmet'i alarak başladı. Bu arada Ahmet'in azmini takdir etmek gerekir. Yıllarca top toplayıcı çocuk olarak görev yapan bu adam sonunda takıma girmeyi başardı ve iyi bir oyun çıkardı. Ahmet'ten boşanan toptopplayıcı çocuk görevine Reza Bonchenari atandı. Bize göre Tolga, Salim'i maç boyunca oynatmakla hata yaptı. Salim kesinlikle Ayaktakımının oyuncusu değil (83 ruhunu taşıyor). Zaten seyirciler maç boyunca Mr.G dışarı diye bağırıyor (Mr.G=Bay Göbek, Mr.T gibi). Maçı birlikte izlediğimiz Gordon Milne "Bana Walsh'u oynatıyorum diye kızanlar, Salim'i (Mr.G) oynattığı için Tolga'yı kurşuna dizerler herhalde" dedi. Aslında Ayaktakımı, ünlü şampiyon Dry Cleaners'in santrforu ve 88 gol kralı Engin Aykol ile anlaşmıştı. Fakat Engin, Amerika'nın Frisco Kickers takımından (San Fransisco) gelen cazip teklifi kabul edip, üç yıllık sözleşme yapınca Ayaktakımı ortada kaldı. Engin'in bu ufak sürprizi Ayaktakımı yönetimini zorda bıraktı. Bu yüzden Salim gibi bir oyuncuyu almak zorunda kaldılar. Salim yöneticilere kendisinin Yugoslav ve adının Göbekoviç olduğunu, Türkiye'ye gelince adının zorla değiştirilip ve yine sünnet edildiğini söylemişti. Fakat yalancının mumu yatsıya kadar yanarmış. Salim'in Hırvat olduğunu öğrendik.

İkinci yarı pek fazla olay çıkmadı ve Ayaktakımı arka arkaya dört gol daha yedi. Böylece oldukça rahatladılar. Bildiğiniz gibi sekiz gol yemek Ayaktakımı'nın en keyifle içmeleri, seyircilerin tepkisini çekti. Utanan oyuncular sigaralarını attılar. Utanmaz adam Okan Dinç ise hiç istifini bozmadı ve eylemini tek başına sürdürdü. Eski manager Murat Birkan'ın Ereğli D.Ç.Spor'dan gelen teklifi kabul etmesiyle boşalan yere 88 ve 89 yılları şampiyonu Dry Cleaners'in vefakar taraftarı Tolga Belen (Kel Boris) getirilmişti. Tolga ikinci yarıya artık iyice yaşlanan Ersoy'un yerine Ahmet'i alarak başladı. Bu arada Ahmet'in azmini takdir etmek gerekir. Yıllarca top toplayıcı çocuk olarak görev yapan bu adam sonunda takıma girmeyi başardı ve iyi bir oyun çıkardı. Ahmet'ten boşanan toptopplayıcı çocuk görevine Reza Bonchenari atandı. Bize göre Tolga, Salim'i maç boyunca oynatmakla hata yaptı. Salim kesinlikle Ayaktakımının oyuncusu değil (83 ruhunu taşıyor). Zaten seyirciler maç boyunca Mr.G dışarı diye bağırıyor (Mr.G=Bay Göbek, Mr.T gibi). Maçı birlikte izlediğimiz Gordon Milne "Bana Walsh'u oynatıyorum diye kızanlar,

Salim'i (Mr.G) oynattığı için Tolga'yı kurşuna dizerler herhalde" dedi. Aslında Ayaktakımı, ünlü şampiyon Dry Cleaners'in santrforu ve 88 gol kralı Engin Aykol ile anlaşmıştı. Fakat Engin, Amerika'nın Frisco Kickers takımından (San Fransisco) gelen cazip teklifi kabul edip, üç yıllık sözleşme yapınca Ayaktakımı ortada kaldı. Engin'in bu ufak sürprizi Ayaktakımı yönetimini zorda bıraktı. Bu yüzden Salim gibi bir oyuncuyu almak zorunda kaldılar. Salim yöneticilere kendisinin Yugoslav ve adının Göbekoviç olduğunu, Türkiye'ye gelince adının zorla değiştirilip ve yine sünnet edildiğini söylemişti. Fakat yalancının mumu yatsıya kadar yanarmış. Salim'in Hırvat olduğunu öğrendik.

İkinci yarı pek fazla olay çıkmadı ve Ayaktakımı arka arkaya dört gol daha yedi. Böylece oldukça rahatladılar. Bildiğiniz gibi sekiz gol yemek Ayaktakımı'nın en istikrarlı yanı ve hiç aksatmadan bunu başarıyorlar. Ayaktakımı bu yıl iki rekor birden kıldı. İlk rekor, çok ufak değişikliklerle de olsa (1 or 2 person/year) aynı kadroyla dört yıl üst üste turnuvaya katılan tek takım olmalarıydı. İkinci rekor ise bölümde tüm zamanların en çok seyircisini toplayabilmeleri idi. Yapılan anketler Ayaktakımı'nın çok büyük bir seyirci kitlesine sahip olduğunu gösteriyor. Bu yüzden Pamukbank Ayaktakımı ile anlaştı. Yakında AYAKTAKIMI GÖNÜL ÜYESİ kartını çıkarıyor. İkinci yarı oyunu bozan tek şey (Salim'den sonra) hakem Erdal Sepetci idi. Gereksiz yere oyunu bozan hakem, tüm spor otoritelerinin söylediği "bu hakemlerle lig yürümez" tezini doğruladı. Celal (Cpt) ve Erdal'a gereksiz yere gösterilen sarı kartlar ve haksız penaltı kararı başarısızlığını perçinledi. Fakat Ayaktakımı maç sonrası hakem için "Affetmek Ayaktakımı'nın Şanındandır" beyanatını verdi. Oyunun son dakikalarında oyuna giren vefakar yedek Murat için seyirciler "Uçan Bira" diye büyük tezahüratta bulundular. Bilindiği gibi Murat'ın Biracılar Birliğince tescilli Q=0.001m³/min gibi bir rekoru bulunmakta. Maçın son dakikalarında Ayaktakımı'nın diğer amigosu "Kartal kalkar dal sarkar" Mehmet'in "Yenilsende, Yenilsende" bu taraftar hep seninle" diye bağırma başlama, bir anda bütün tribünleri coşturdu ve çığıncasına bir tezahürat başladı. Bu muhteşem tablo karşısında, maçı birlikte izlediğimiz, Hıncal Uluç ve Can Bartu "En büyük Ayaktakımı, artık Ayaktakımı'nı tutuyoruz" dediler. Ve hakem son düdüğü çalıyor, maç bitiyor, sahada büyük bir sevgi yumağı var. Her zaman söyleriz. Taraftarlarıyla bu kadar bütünleşen bir takım daha görmedik. Ayaktakımı maç sonrası bir geleneğini daha bozmadı. Seyircisini üç kere sağol diyerek selamladı ve formalarını onlara attı. Tüm takım genç rakipleri Kekosporters'i kutladı ve bir sonraki tur için başarılar diledi. Bu arada Kekosporter taraftarlarının verdiği plaketi de teşekkür ederek aldılar.

Sahayı dolduran onlarca insan daha sonra bağırma başlandı "En Büyük Makina, En Büyük Makina". Ve daha sonra toplu halde bölüme döndüler. Bizde bu görüşü paylaştığımızı belirterek, maçın tadı damagımızda gelecek seneki turnuvada görüşmek üzere diyoruz...

NOT: Ayaktakımı olarak hepinize başarılı ve mutlu bir dönem diliyoruz.

Ahkam kesen Ümit ÇELİK
ME 4

1990-1991 ÖĞRENİM YILI BİRİNCİ DÖNEM DERSLERİ NOT İSTATİSTİĞİ

DERS KODU	AA	BA	BB	CB	CC	DC	DD	FD	FF	W	TOP.
ME 101 :	56	44	43	49	68	40	37	20	23	0	380
ME 103 :	69	30	34	24	21	26	28	4	23	0	259
ME 201 :	4	4	4	4	2	0	3	0	2	0	23
ME 202 :	12	21	28	17	20	17	25	18	3	1	162
ME 203 :	5	4	5	16	18	30	35	51	155	4	323
ME 205 :	4	11	14	22	30	42	26	90	100	0	339
ME 212 :	3	6	20	31	38	18	32	39	16	2	205
ME 301 :	11	17	20	21	32	45	58	43	70	9	326
ME 305 :	16	34	58	47	44	19	10	80	29	4	341
ME 307 :	14	7	16	17	35	32	47	61	67	17	313
ME 311 :	16	14	22	40	40	55	47	73	72	10	389
ME 319 :	7	5	25	42	31	36	30	32	68	5	281
ME 351 :	3	2	4	5	12	6	9	12	25	5	83
ME 401 :	9	18	19	25	26	9	6	16	8	2	138
ME 402 :	8	2	14	9	9	9	16	5	2	1	75
ME 403 :	1	2	5	15	20	8	9	13	22	1	96
ME 405 :	0	0	5	5	4	9	5	5	9	1	43
ME 407 :	20	17	28	28	22	15	3	0	5	1	139
ME 408 :	9	6	5	0	0	0	0	0	0	0	20
ME 414 :	1	1	1	1	3	2	3	10	2	0	24
ME 416 :	11	13	24	16	11	5	10	0	9	0	99
ME 421 :	0	2	7	3	30	1	9	3	2	0	57
ME 425 :	4	3	12	15	9	9	9	2	8	0	71
ME 427 :	2	3	13	5	11	11	11	11	4	0	71
ME 429 :	2	5	8	14	21	11	11	1	9	1	83
ME 431 :	3	1	4	1	8	1	3	0	7	2	30
ME 433 :	3	5	11	17	15	6	3	0	3	1	64
ME 437 :	6	3	14	4	7	6	6	2	1	0	49
ME 438 :	1	3	4	6	1	5	10	2	15	1	48
ME 440 :	5	3	8	12	25	15	23	4	7	0	102
ME 477 :	1	1	3	0	2	0	3	2	4	0	16
ME 478 :	1	0	2	6	1	7	9	4	4	0	34
ME 483 :	9	5	5	0	0	0	0	0	0	0	19

ÖNEMLİ NOT: Bu istatistikleri önkayı tarihinden önce, henüz Bölüm Başkanlığına ulaşmamışken ele geçirmek için her türlü fedakarlığa katlanan Makina İstihbarat Teşkilatına (MIT), İVME çalışanları olarak teşekkürlerimizi sunarız.

ACI KAYBIMIZ

Bölümümüz Yüksek Lisans öğrencilerinden

KAAN KAHRAMAN'ı ('89)

elim bir kaza sonucu yitirdik. Ailesine ve tüm Makina Mühendisliği

Bölümü camiasına başsağlığı dileriz.

UNUTULMAYACAKSIN

müzik-sanat

MUSICAL GRAFFITI 2 CAZ'IN YAKIN TARİHİ

Genel çizgileriyle ragtime, New Orleans, swing, bebop, cool, hard bop ve free form caz akımlarının birbirini izleyerek ortaya çıkması ve önem kazanması biçiminde özetlenebilecek caz müziğinin evrimi, 1960'lardan günümüze, bir tek akım yerine aynı ağırlıktaki bir çok eğilimin birarada bulunduğu bir döneme varmıştır. Bu dönemde en az beş farklı eğilimin olduğu izlenir:

- yeni kuşak free form caz
- jazz rock ya da fusion
- estetikleştirilmiş caz
- mainstream jazz (cazın ana akımı)
- world music (dünya müziği)

Geleneksel cazın, çağdaş batı müziğinin, romantik dönem batı müziğinin, Hint müziği gibi egzotik müzik kültürlerinin, rock ve bluesun öğelerini biraraya getiren bu eğilimler arasında sayısız geçişler ve bağlantılar söz konusudur.

1960'larda ortaya çıkan "free form jazz", 1970'lerde daha bilinçli ve programlı olarak Afrika'daki köklerine doğru yöneldi. Chicago'da AACM'yi (Association for the Advancement of Creative Music) kuran yeni kuşak "free jazz" müzikçilerinden bir grup, caz yerine "büyük siyah müzik" (great black music) tanımını kullanmaya başladılar. Klasik kalıplara köktenci bir başkaldırının ürünü olan "free form jazz" 1970'lerde belirli bir yapı kazandı. Bu yapı caz müziğine klasik, armonik, ritmik kalıpların otomatikliğinden kurtulmanın yanı sıra, gerektiğinde onları kullanabilme özgürlüğü getiriyordu.

"Jazz Rock (fusion)" ise 1960'ların ikinci yarısında Gary Burton Dörtlüsü, Fourt Way, Free Spirits, Lifetime, Chicago ve Blood, Sweat and Tears gibi topluluklarla belirmeye başladı. Ama caz ile "rock" un dengeli ve müzikal açıdan doyurucu ilk birleşimini 1970'te çıkardığı "Bitches Brew" adlı albümde Miles Davis gerçekleştirdi. Bunu 1971'de Mahavishnu Orchestra ve Weather Report gibi grupların kurulması izledi. İki piyanist, Chick Corea ve Herbie Hancock, elektrikli piyano ve synthesizer gibi elektronik klavyeli çalgılar ve yaylı çalgılarda geliştirdikleri yeni teknikleri, sergiledikleri yeni çalışmalarlarıyla bu türün yaygınlaşmasında önemli rol oynadılar. Rock'un caz üzerindeki etkisi, çalgıların elektrikleşmesi, rock ritimlerinin kullanılmaya başlaması, soloya yeni yaklaşımlar olması ve

bununla ilintili olarak da bir yandan beste ve düzenlemenin doğaçlamadan daha ön plana çıkması, öte yandan kollektif doğaçlamanın önem kazanması biçiminde kendini gösterdi. Cazın New Orleans'tan free form jazz'a kadar olan tüm evrelerinde geçerli olan solo doğaçlama anlayışı, yerini kollektif doğaçlama anlayışına bıraktı.

1970'lerin ilk yarısında, caz müzikçisinin yabancılaşma ve yalnızlaşmasının yansıdığı, ritm grubunun eşliği olmaksızın yapılmış solo ya da duo çalışmalarından oluşan, kollektifleşmenin karşıtı bir akım da giderek güçlendi. Romantik dönem Batı müziğinin etkilerini taşıyan bu akım, caz için vazgeçilmez sayılan enerji, sertlik, başkaldırma, dışavurum isteği gibi niteliklerin terkedildiği, bunların yerine bireysel duyarlıkların yansıtılmasının aldığı, cazı estetikleştiren romantik bir eğilimdir. Gary Burton, Keith Jarrett, Chick Corea, McCoy Tyner, Cecil Taylor, Oscar Peterson, Archie Shepp, Steve Lacy, Anthony Braxton, John McLaughlin, John Abercrombie, Ralph Towner, Terje Rypdal bu türden solo ve duo çalışmalarıyla önemli müzisyenler olarak belirdiler.

1970'lerde (ve daha sonra 80'lerde) caz müziğinde bütün bu çeşitlemelerin yanı sıra, New Orleans cazından L.Armstrong'a, Miles Davis ve J.Coltrane'e dek uzanan "mainstream jazz" da varlığını sürdürdü. Arthur Blyth, Oliver Lake, Dewey Redman, Barry Altschul gibi bir çok genç müzikçi "free jazz" deneyimlerinden edindikleri yaklaşımlarını "bebop" ışığında yeniden ele aldılar. Uzun süre suskun kalan bebop müzikçileri de bu yeni akıma katıldılar.

Bu dönemin caza getirdiği en önemli yeniliklerden biri de, müziğinde cazı sadece bir çıkış noktası, bir çok başka bileşenden yalnızca biri olarak ele alan, çeşitli kültürlerin müziğinden öğelere yer veren yeni bir müzikçi tipinin ve "world music" kavramının oluşması oldu. Trompetçi Don Cherry, Piyanist McCoy Tyner, gitarıcı Egberto Gismonti, Colin Walcott, vibrafoncu Karl Berger, tromboncu Roswell Rud bu türün önde gelen müzikçileri arasında yer alır.

Derleyen: Mustafa ORHAN
ME4

CRITICAL POINT-91

83 MODEL MERCEDES TAM GAZ GİDİYOR VE AYAKTAKIMI BUNU HEP YAPIYOR!

AYAKTAKIMI F.C. : 2
KEKOŞPORTERS : 8

Kekosporters (BB), Kekosporters Taraftarı (BA), Erdal Sepetçi (Hakem-DD), Yan Hakemler (Bu dalda ödül verilmedi), Bölücüler (BB), Holiganlar (BB), Ayaktakımı Taraftarları (AA), **AYAKTAKIMI**: Tolga Belen (Manager DC), Celal (Cpt. DC), Mustafa (BA), Akif (AA), Barış (BB), Ümit (DC), Ahmet (Dk.36 BB), Ersoy (CB), Erdal (CC), Murat (Dk.63 CC), Salim (Dismissed!!!)

15 MART GÜNÜ TARİH TEKRARLARDAN OLUSUR TEORİSİ İSPATLANDI (Bkz. M.L. Ansiklopedisi TTO Theory). AYAKTAKIMI BU YIL DA TURU GECEMEDİ.

15 Mart 1991 Cuma günü ODTÜ United Kingdom, Makina Prensliği şehir stadında bir karnaval yaşandı, tarih yazıldı. Maç saatinden çok önce stadi dolduran onlarca taraftar bizi nostaljik bir havaya soktu. Bu hava içinde kendimizi Rio'da sanmaya başladık. Havaya atılan binlerce kağıt parçasıyla kendimizi Arjantin 78'de hissettik. Tek eksiğimiz elimizde Arjantin birası olmamasıydı. Fakat birden gelen dalgalar bizi bir anda Meksika 86'ya götürüyor. Evet, muhteşem seyirci Meksika dalgası yapıyor. Bu dalga bizi Ayaktakımı oyuncularının yanına atıyor. Maç öncesi "Solak Salih" lakaplı takım oyuncusu ve takımın basın danışmanı Barış'la konuşuyoruz. "İşte Ayaktakımı ve onun vefakar taraftarları" diyor gözleri dolarak. Birazdan başlayacak olan maç için düşüncelerini soruyoruz. "Bizi herkes biliyor, seyircimiz için oynayacağız ve emin olduğumuz tek şey sekiz gol yiyeceğimiz" diyor. Başarılar dileyip Kekosporters oyuncularının yanına gidiyoruz. Gördüğümüz kadarıyla iyi bir ekip ve maçı olacağı kesin zaten Ayaktakımı karşısında kaybetmek olası mı? Ayaktakımı bu seneki maça çok önceden hazırlanmaya başladı, dönemin başından beri sıkı bir çalışmaya girdi ve geçen sene taraftarlarına daha iyi bir gösteri sözü vermişlerdi. İyi bir gösteri yapabilmek için çok çalıştı. Aslında bütün takım ve yönetim nakit sıkıntısı içindeydi. Fakat bu eksiklerini ellerinden ve ceplerinden geldiğince kapatmaya çalıştılar. Onlara güç veren şey yüreklerindeki yaşama sevinci ve geçen yıl Kolej'e kapırdıkları Levent'in maddi ve manevi yardımlarıydı. Murat Didin'in, Levent'i haksız bir şekilde kenarda tutmasına rağmen, onlara göre Levent Türkiye Basketbol 1'nci Ligindeki en iyi oyuncuydu. Bu arada söz basketboldan açılmışken Ayaktakımı yöneticileri, AYAKTAKIMI BASKET VERSION adlı bir takım kurmayı ve eski oyuncuları Levent'i bu takıma almayı düşündüklerini belirttiler. Şüphesiz Basketbol Turnuvasına da Ayaktakımı ruhuyla, yeni gösteriler (!)

SPOR-MAGAZİN

hazırlayarak katılacaklardır.

Maçın başlamasına çok az bir süre kala Ayaktakımı muhteşem seyircinin arasından sahaya çıktı. Bu anda hava iyice canlandı, binlerce kağıt parçası uçuşuyor, alkışlar, davullar yeri göğü inletiyordu. Ayaktakımı sahada bir tur attıktan sonra ilk bombasını patlattı. Geçen sene bölüm-dışı ayakçılar örgütünün yaptığını onlar yapıyor ve pankartlarını açarak seyircilere koşuyorlardı, "MAKİNA'DA CURVE CC OLSUN" bin yandan da bağırıyorlardı. Bu tüm seyircileri coşturdu ve hep birlikte bağırmağa başladılar "Curve CC, Curve CC". Bir anda tarafsız basın tribündeki bizler ve şeref tribündeki asistanlar da bağırmağa olduğumuzun farkına vardık. Aslında Ayaktakımı oyuncularını bu hareketleri ile bölücülerin geçen yıl yaptıkları gibi maçı aksatmalarını ve onların düşündüklerini daha önceden yapıp olayları önlemek istemişlerdi. Ama kader ağlarını örecekti. Hiçbir şey bölücüler ve bu yıl ortaya çıkan holiganları önleyemedi. Bu konuya daha sonra değineceğiz.

Ve maç başlıyor. Ayaktakımı ikinci bombasını batlatıyor. Maçtan önce asukları ilanlarda ve dağıttıkları broşürlerde maçın başlama vuruşunu BB yapacak demişlerdi. Bu sözlerini de yerine getirdiler. Maçın başlama vuruşunu Makina Prensliğinde ender bulunan yaratıklardan Benay Bitirici yaptı. Seyirci bu olayı beğenerek "En büyük Ayaktakımı" diye bağırmağa başladı. Tribündeki şovu Ayaktakımının amigosu Cincime Nesrin yönetiyordu. Nesrin'in seyirci üzerindeki otoritesinin çok güçlü olduğunu gözlemledik. Maçın hemen başında Ayaktakımı ilk golünü yedi (Dk.3). Bu beklenen bir sonuçtu. Fakat maçın sekizinci dakikasında sahaya giren kırmızı araba hiç beklenmiyordu. İçerideki holiganlar sahadan çıkarmakta ısrar edince Ayaktakımı arabaya bağırmağa başladı. Ayaktakımının Sivastopol'den transfer ettiği genç yetenek Orman Herkülü Erdal arabanın sağ ön kapısını parçalayarak, holiganlardan Çetin'i yakaladı ve daha sonra dişini kıldı. Diğer holigan Arşin ise Erdal'a ME 308 notlarını rüşvet vererek canını kurtarmayı başardı. Bu iki holiganın geçen yaz gittikleri İngiltere'den fazlaca etkilenmiş oldukları kanısındayız. Daha sonra maç yeniden başladı. Hemen ardından Ayaktakımı ikinci golünü yedi (D.12). Gelen golle birlikte Kekosporters taraftarları coştı. Oldukça kızan Ayaktakımı taraftarları söylenmeye başlayınca, Kekosporters taraftarlarının (ki biz bile takdir ettik) "Oraya geliriz Curve'ye ve FD verimiz" sloganı başladı. Bunu kimse beklemiyordu. Bir anlık şaşkınlıktan sonra insanların takdirlerini belirten alkışlar başladı. Bize göre bu olayla birlikte Ayaktakımı ve Kekosporters arasında bir yakınlaşma oldu. Bu gençlerin Ayaktakımı ruhuna benzer bir havaları olduğunu anladık. Zaten maç sonrası basın danışmanı-Solak Salih-Barış Kekosporters'ı kardeş takım seçtiklerini açıkladı. Herşeye rağmen Ayaktakımı taraftarları az önceki sözlerin altında kalmadı ve "Oraya geliriz CC'mizi alınız" diye bağırmağa başladı. Tribünde bütün bunlar olurken, Ayaktakımı maçta iyi bir tempo yakaladı ve bunun sonucunda ilk goller geldi (Dk.16). Maç bir anda hareketlendi. Bu arada bölücülerin lideri Havuç-kod adlı Gökhan ve beraberindeki bölücülerin saha kenarına yaklaştığını farkedenden olmadı. Bunu fırsat bilen bölücüler bir anda üzerinde "MAVİ SERVİSLERİ

MEKANİK TOPLULUĞU KATILIM BEKLİYOR

Geçen yıl Mühendislik Bilimleri Bölümü öğrencileri tarafından yeniden kurulan Mekanik Topluluğu Mühendislik Bilimleri öğrencilerinin çeşitli bölümlere dağıtılması sonucunda Makina Mühendisliği Bölümüne "taşındı". Mekanik topluluğu üyeleri çalışmalarını bölüm başkanlığı tarafından topluluğa verilen Dinamik Sistemler Laboratuvarındaki bir odada sürdürüyorlar. Aynı zamanda topluluk üyeleri bölümün diğer olanaklarından da şartlar el verdiği ölçüde yararlanıyorlar.

Mekanik topluluğu üyeleri tarafından yoğun ders programına karşın sürdürülen projelerden bazıları şunlar:

Sazlık Teknesi (Airboat): Durgun su üzerinde hareket edecek olan teknenin motor ve pervane bölümü su dışında kalacak. Bu teknenin bir benzeri de resmi bir kuruluş için yine mekanik topluluğu tarafından yapılacak. Bu proje halen tasarım aşamasında.

İnjesiyon Makinesi: Polimer türü plastikleri erime noktasına kadar ısıtıp basınçla bir kalıba pompalayacak olan injeksiyon makinesi Kimya Bölümünün istemi üzerine Mekanik Topluluğu projeleri arasına alındı. Bu projenin tasarımı için gerekli olan bilgilerin sağlanmasında Polimer Topluluğu ile birlikte çalışıldı. Bu projenin tasarımı tamamlandı ve üretim aşamasına geçildi.

Ultralight (Hafif) Uçak: Alüminyum profiller kullanılarak yapılması planlanan ultralight tipi uçak ODTÜ Bahar Şenliğinde denenecek. Ultralight'ta kaplama malzemesi olarak paraşüt bezi kullanılıyor. Bu proje de üretim aşamasında.

CNC: Elektronik devre kartlarını istenilen koordinatlara göre delemek olan basit bir CNC de Mekanik Topluluğu projeleri arasında yer alıyor. Bu projede CNC için gerekli olacak yazılım Bilgisayar Mühendisliği Bölümü öğrencisi topluluk üyeleri tarafından hazırlanıyor. Bu proje için halen malzeme araştırması yapılıyor.

Isıtıcı Kapağı: Madeni bir kova içerisindeki suyu ısıtmak için kullanılan daldırılabilir tip ısıtıcılar için hazırlanan bu kapak ekonomi ve güvenlik sağlayacak. Bu projenin tasarımı ve üretimi tamamlandı.

Roket: THK (Türk Hava Kurumu) tarafından düzenlenen roket yarışmasına topluluk adına katılacak olan bir roketin yapımı tamamlandı. Ayrıca Bahar Şenliğinde topluluk üyeleri tarafından roket gösterisi düzenlenecek.

Bu projelerin yanı sıra Mekanik Topluluğu teknik geziler ve yarışmalar da düzenliyor. Bahar Şenliğinde düzenlenecek olan makarnadan kafes köprü araştırma ve model yapım yarışması sonucunda ilk üç kişiye toplam 500000 TL ödül verilecek ve başarılı olan modeller sergilenecek. Ayrıca Mekanik Topluluğu bu dönem içerisinde TAI ve ERDEMİR'e teknik inceleme gezileri düzenledi. MMO tarafından Makina son sınıf öğrencilerine dağıtılmak üzere verilen Mühendis ve Makina dergisinin dağıtımı da Mekanik Topluluğu üyeleri tarafından yapılmaktadır.

Mekanik Topluluğu çalışmaları ile ilgilenen herkesi topluluğumuza bekliyoruz. Her Çarşamba 12:40'da E20'ye gelerek toplantılara katılabilirsiniz. Topluluk çalışmaları ile ilgili her türlü haberi ve toplantı zamanlarını E Blokta Kantin karşısındaki Mekanik Topluluğu panosunda ve G blok girişindeki İVME panosunda bulabilirsiniz.

LÜTFEN DUYARLI OLALIM
SON ZAMANLARDA BÖLÜMÜMZDE YAŞANAN
ARABA TEYPLERİ ÇALMA OLAYLARINA
KARŞI DUYARLI OLALIM ...
TEYPLERİMİZİ BOYNUMUZA ASIP
DOLAŞALIM..

DUYARLI NeCaTi

DUYARLI NeCaTi DEN KAMPANYA ..
BİR MÜBAŞİR GÖREVLENDİRİLEREK DERS
SIRASINDA ZİYARETÇİ KABUL ETMEMİZ
SAĞLANSIN
AÇILACAK İMZA KAMPANYASINA KARŞI
DUYARLI OLALIM

DUYARLI NeCaTi

TEKZİP

GEÇEN SAYIMIZDA 14. SAYFADA YAYINLADIĞIMIZ
BULMACAYA GELEN ELEŞTİRİYİ VE BULMACA
YAZARININ YANITINI AŞAĞIDA SUNUYORUZ

Saygıdeğer Mustafa Orhan Beyefendi,

Dikkatle izlediğim bilimsel yayınlar arasında, sizin de değerli bilgilerinizi aktardığınız İvme Dergisi de var. Derginin 5. sayısı sayfa 13'deki Bulamamaca adlı bilimsel yazınızı da büyük bir dikkatle okudum. Burada gördüğüm önemli bir yanlışlığı belirtmeden edemeyeceğim. Yukarıdan aşağıya ikinci maddenin ilk fıkrasında "kanatlı olanına İkaros adı verilen mahlukat" için at demişsiniz. Öncelikle şunu belirtirim, dilimizde bu sözcük İkaros olarak yazılır, sizin yazdığınız bir Macar otobüs markasıdır. İkincisi İkaros veya İkaros at değil insandır, Yunan söylencelerinde adı geçer. Bunun için aşağıda bir alıntıya yer veriyorum. Ayrıca geçen yıl yayımlanan bilimsel kitap Assumption '90'da 102. sayfa ikinci paragrafta bakabilirsiniz.

İKAROS: Yun.mit. Daidalos'un oğlu. Minos tarafından babasıyla birlikte Labyrinthos'a hapsedildi... ..Baba oğul omuzlarına balmumu ile tutturdıkları kanatlarla uçtular... (Meydan Larousse Vol 6, Pg. 244)

Ayrıca ünlü fizik bilgini Melih Cevdet Bey tarafından yazılan "Güneşte" adlı, evrensel çekim yasaları ve bağlı görelilik kuramının açıklandığı şiir kitabının 54. ve 57. sayfalar arası yer alan İkaros'un Ölümü maddesine bakabilirsiniz.

Mektubumun kırılmadan yayımlanmasını diler bilimsel çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Ergin SÖNÜK

Yunan Mitolojisi ve Dinamiği

Ana Bilim Dalı Arş. Gör.

Not : Kanatlı at Köroğlu'nundur (Ünlü fizik bilgini Melih Cevdet'in Troya Önünde Atlar adlı makalesi) ve herhangi bir adı yoktur.

YANIT

Şevval 3, 1407

Zat-ı Muhterem Ergin Tönük Beyefendi'ye

Fenni Mecmua İvme'de neşredilen "Bulamamaca" isimli eserim bahsinde husule getirdiğiniz tenkit ve tekzinizi ihtiva eden mektubunuzu almış bulunmaktayım. Mecmuamızın idrak ve kıraat edilip edilmediğini tecrübe maksadıyla mahsusen ifa edilen bir kusuru mübalağalı bir üslupla medrese camiasına aksettirdiğiniz kanaatindeyim. Kim bendenizin engin fenni ve beşeri malumatından şüphe ede, ki bu zat gaflet ve delalet içindedir.

Tenkit edilecek bir husus hasıl ise, o da zatınızın soy isminin Sönük (Söndürülmüş manasında) değil Tönük (Töndürülmüş manasında) olduğudur. Lugat-ı Cemiyet-i Lisan-ı Türk, son neşriyat sahife 1253'te buyurur ki;

TÖNÜK: 1. s. Töndürülmüş, Tönülmüş 2. Bkz. Tonik 3. i.eng. Makine Dinamiği'nden talebelerin validesini ağılatana değin ödev veren zat, Ham Tönük: Bu vazifeyi tecrübesiz olarak ifa eden zat, Ergin Tönük: Bu vazifeyi hakkını vererek ifa eden, nirvanaya vasil olmuş zat (Bkz. G112, G113, G114).

Zatınızın Yunan Mitolojisi mevzuunda engin malumatının aşikar olmasına rağmen böyle bir gaflet içinde bulunması ne hazindir.

Mektubumu bir fahiye ile nihayete erdirirken vazifelerinizde muvafakatiyetler temenni ederim.

İşte Meydan-ı Suhan var ise gelsin musti

Ser Kalemden böyle mu'ciz ihtira-ı kimseni

Mustafa BORCAM

Merkezi Şark Fenni Medresesi

Soy isim Demagojisi Kürsüsü

Talebelerinden

İVME'YE BİR MEZUNUMUZDAN GELEN MEKTUBU DA AŞAĞIDA SUNUYORUZ.

MAVİODA İvme

28.04.1991

Dergimizin ismi güzel, umarım yarın gelecekte "MAVİ" basım olanaklarına da kavuşur (renkli basın olmamanız koşulu ile) sunuz.

Yalnız Dergi ismi "İVME" verirken (soldan sağa okunacak herhalde!) üzerinde yüzen şanssız yaratık TERS YÖNE YÜZEREK - (eksi) İVME yaratıyor. Bilerek Japonlar da okusun diyerek mi yaptınız yoksa! Bizim bölümden bu da beklenir ya!

İvme logosunun ne çağrıştırdığına gelince; Bu ağabeyiniz 1969 yılından bu yana ağır sanayide. İşte hala o ilk İvme ile -şartlar yavaşlatsa da- hızlanabiliyor yine de.

Bölümünüzün kıymetini biliniz kardeşlerim. Bu bölüm ODTÜ'nün daima EN İYİ ve en mütevazı bölümü olmuştur.

Sadece ME 306, ME 308 vb'den iyi harf almak için, diplomaya kavuşmak için değil, öncelikle kendinizi doyuma ulaştırmak için çalışınız. Hayatta her şey para demek değildir.

Zaten para -sadece para- için bizim bölümün kahrını çekilmez (Bakkallık daha kolay öğrenilebilir). Hepiniz kendiniz ve duygularınız için bu bölümdesiniz.

Ne mutlu sizlere artık bir MAVİ ODANIZ bile var. (Bizim zamanımızda M/C shop önünde yeşil külüstür bir Jeep'imiz vardı.) Onunla kızlı bölümlere (Mimari gibi) hava atardık ve tabi hava alırdık. Sizlerin (erkekler) de hala hava aldığınıza eminim. Boşverin -ciğerleriniz- ne kadar uzun süre temiz hava alırsa o kadar sağlıklı kalırsınız.

Tümünüze başarılar dilerim. İnanın ki bizlerden çok daha iyi şartlarda öğreniyor ve daha kolay bol HARFLER alıyorsunuz. O eski "prerequisite-zincirini" hiç tanımadınız - o öylesine kırılması zor bir zincirdi ki!

TÜMBÖLÜMÜMÜZE

Saygı ve Sevgilerimle

Şevki M. Çekiç ME '69

KÜÇÜK RENKLİ KÜPLER

Camdan dışarı bakıyordum. Sanki trene değiverecekmiş gibi duran ağaçlar bulanık bir şerit halinde gözümün önünden geçip gidiyordu. Koltuğumu yüzüm trenin gidiş yönüne gelecek şekilde almıştım --uzun yolculuklarda ters tarafa oturmak insanın iç huzurunu bozuyor. İnsanlar genelde pek öyle ters tarafa oturmak istemiyorlar nedense. Oysa uçaklarda koltukları uçuş yönünün tam aksi tarafına koysalar uçak düştüğü zaman insanlar koltuklardan fırlayacaklarına koltuğa gömülürler, bir sürü hayat da kurtulurdu.

Trenlerin o yarı düzenli tıktırılmasına kendimi kaptırmış, farkında olmadan oraya uçuşan bu tür düşünceler içindeyken lokomotifin sesi birden boğuklaştı. Tam kenarında oturduğum cam kocaman bir aynaya dönüştü. Ben de kompartımandaki insanlara yeniden bakma şansına kavuştum:

Ayakkabılarını çıkarıp ayaklarını altına almış olan şişman Suriyeli tüccar, hafif hafif horlamakta olan bıyıklı kadın, her tünele girdiğimizde burnunu karıştıran ve sınır polisi geldiğinde daha saygın görüneceğini düşündüğü için hâlâ kravatını gevşetmemiş olan müstakbel gasterbayter. Bir de kompartımana en son binmiş olan sevimli kız.

Tünelden çıktığımızda okuduğum kitaba geri dönmeden önce başımı kaldırıp yüzüne baktım. Tekrar gülümseştik. Biraz "Merhaba", biraz da "ayakkabılarını çıkarıp parmaklarını kaşıyor olman ne iyi" şeklinde bir mesaj içeren bir gülümseymeydi. Veya kendimi beğendirmek çabası içinde ben öyle algıladım, bilmiyorum. Ama ayakkabılarımın ayağımda olmasından memnundum doğrusu.

Bir yandan kitabımı okuyor, bir yandan düşünüyordum. Okumuş olduğum yerleri tekrar okumakta olduğumu farkedince kitabı kapattım. Önce tavandaki kareleri saydım, sonra da tren yolu boyunca bize eşlik eden telgraf direkleri ile atari oynadım. Tam hizamdan geçerken dişlerimi birbirine vurmam bana bir puan getiriyordu. Kaybetmemin olanaksız olduğunu anlayınca bu oyundan da sıkılıp bıraktım.

Tüccar uyanmış, daha önce defalarca reddettiğim halde bana yine sigara ikram ediyordu. Bir sigara daha içecekti anlaşılan. Sigara içilmeyen vagon istediğim halde beni buraya gönderen oksijen saçlı esmere sövdüm içimden. Küllükteki izmarit sayısına bakılırsa kadını bayağı anmış olmalıydım.

Yeni girdiğimiz tünelde tüccarın yüzü çevresinde uçuşan ateşböceğini takip ederken karar verdim. Tünelden çıkınca diğer yolcuların dikkatli bakışlarını üzerimde hissederek önce gülümsedim, sonra da kitaptaki en beylik soruyu patlattım: "Siz nereye gidiyorsunuz? Fransa mı?" Tamamen atmıştım tabii. İstanbul Ekpres'indeydik ve Belgrad'a kadar herkes herhangi bir Avrupa şehrine gidiyor olabilirdi. Fransa uygun gelmişti nedense. "Yolculuk nereye hemşehrim?" şeklinde soru soran insan figürünü gözlerimin önünden uzaklaştırmaya çalışarak bekledim.

Kahverengi gözlerini bana dikerek gülümsedi. "Bilmiyorum" dedi. "Ya siz?" Ne diyeceğimi şaşırdım. Nereye gittiğimi bilmediğimden değil; böyle bir cevap beklemediğimden. "İspanya'ya, Madrid'e." dedim. "Bir arkadaşımı görmeye gidiyorum." Bu arada büyük bir hızla cevabından bir anlam çıkarmaya çalışıyordum. Ufak deri bavulu, zarif ayakkabıları ile hiç de öyle Avrupa'yı sınırlı bütçeyle gezmeye çıkmış, aklına estiği yere giden ve bir iki gün kalıp bir başka yere koşturan öğrencilere benzemiyordu. Herşey bana mâlummuş gibi aptalca başımı sallayıp "Bahse girerim trendeki bütün diğer insanlar nereye gittiklerini bilerek trene binmişlerdir" dedim. Cevap olarak "İsmin neydi?" dedi bana.

Hem 'siz'den 'sen'e geçmiştik, hem de ismini ilk ben sormak zorunda kalmamıştım --fazla ısrarlı görünmek istemezdim haliyle. İsmimin Can olduğunu söyleyip derhal onun ismini sordum. Yolculuklarda ilk tanışılınca öğrenilmeyen isimlerin insanın başına nasıl bela olabileceğini herkes bilir: Bir saat içinde bazen o kadar samimi olunur ki artık isim sormak korkunç bir ayıp gibi gelmeye başlar size, ayrılana kadar

Üniversite yaşamında tek başınasın, özgürsün. Şöyle söyleyim, istediğin herşeyi yapıyorsun. Kızlı erkekli arkadaşlıklarda bekar hayatı yaşıyorsun. Sonra evleniyorsun. Ben evlendiğimde babalığı kabul edemiyordum. Ben daha gencim, çocuk kolumda nasıl olacak, kabul edemiyordum. İki yıl sonra karar verdik. Şimde de babalığa çok alıştım. Özlemle bekliyorum. O da değişik bir hayat, bir aile sorumluluğu. Yaşlandıkça bu özgürlükten diyelim kendini yavaş yavaş çekiyorsun. Zaten içinden de gelmiyor.

-Hayat görüşün nedir?

-Ben hayatta çok şeyler yapmayı istedim. Nasa hayallerim falan. Ben burçlara biraz inanırım. Balık burcunda olmam nedeniyle biraz hayalperestim. Hayalimde de Makina'yla futbol vardı. Futbolcu olarak en iyi yere gelmeyi düşledim. Süper goller atacağım, insanlar beni tanıyacak, meşhur olacağım. Bunun yanında sanki beynimin yarısı da Nasa'da çalışayım, füzelerle ilgileneyim istiyor.

Rahat yaşamayı çok seviyorum, para harcamasını da. İnsanların içinde bulundukları yaşlarda yapmaları gereken şeyleri yapmaları taraftarıyım. Yaşamayı çok seviyorum. Özellikle müziği çok seviyorum. Bir ara okul zamanı, klasik gitarla ilgilendim. Ben aslında pop gitarı çok seviyordum, ama çok ağır; adam günde üç-dört saat çalışacaksın diyor. Ben o kadar ders çalışsam "honor" olurum. Onu da yapamadım. Kendi kendime pop gitar çalıştım. Profesyonel olarak gitar çalan bir arkadaşım vardı, okulda toplanır çaldık. İki-üç yıldır da elime almıyorum gitarı. Şu anda sadece dinlemekle yetiniyorum.

-Makina Mühendisliği yapıyor olsaydın, yaşamında ne gibi değişiklikler olurdu?

-Ailemle çok daha fazla birlikte olabilecektim, özellikle tatil günlerinde. Şimdi eşim yakınıyor, özlüyor. Ben özlüyorum. Çocuk olunca onun özlemi de olacak.

Mühendislik yapıyor olsaydım bence en büyük değişiklik insan ilişkilerinde olacaktı. Şu anda içinde bulunduğum toplumun kafa yapısıyla, içinde mühendislik yapıyor olacağım toplumun kafa yapısı farklı. Ama futbolcular da daha cana yakın, arkadaşlıklar daha sağlam. Bir de takım halinde çalışmanın verdiği birşey var. Pek çok duygu paylaşıyor.

-Çok teşekkür ederiz. Sana hayatının geri kalan kısmında başarı ve mutluluklar diliyoruz.

GEÇEN AY BÖLÜMÜMÜZDE EN ÇOK KONUŞULANLAR !

- 1.Bölümümüz II. sınıftaki kız arkadaş! (İkinci maddeyi bile geçti, hala konuşuluyor!)
- 2.Yeni servis düzenlemeleri!
- 3.İVME, Sayı 5, Sayfa 3!
- 4.Bölüm king turnuvası (Ömer ŞERİF kutlama telgrafı çekmiş!)
- 5.Bölüm futbol turnuvası (PIONTEK oralardaydı diyorlar!)
- 6.Dikkat!!! Saat: 8.59.59! (ME 312 dersi, Section 1)
- 7.Araba part yerinde teybi çalınan arkadaşın dramı! (Hakkında bir belgesel çekiliyormuş diye duyduk.)
- 8.Yuvasız İVME'cilere bir gecekondu tahsis!
- 9.Mehmet ÇALIŞKAN'ın cömertliği! (Artık dergi yazı kurulu toplantılarında bize çay-kahve ikram ediyor!)
- 10.Ve tabii Helga!!

İsmail Alsaç
ME 3

-Şimdi tabi şöyle. Futbolu seviyorum hakikaten. Yalnız her Türk futbolcusu gibi antrenmanı fazla sevmiyorum. Aslında şu yakın zamana kadar seviyordum antrenmanı. İşin bilincine vardktan sonra, gerekli bir olay olduğuna inandım. Antremanda ne kadar çalışırsan, sahada o kadar az yorulursun diye bir durum var. Her neyse, futbolu seçmemdeki gaye herhalde açık. Hiç sevmesem seçmezdim. Seviyorum. Bunun yanında para da önemli bir faktör. Ondan sonra sırasıyla ün olayı, tanınma olayı var. Gazetelerde çıkma gibi. Bu, zevk veren bir olay, insanın manevi duygularını besliyor. Ben makina mühendisliğini de çok seviyorum. Hayallerimdeki olay, Nasa'da bir bürom olacak, içinde son model bir bilgisayar, kendime ait bir dizayn odası var. Hayalim buydu benim. Tabi olmayacak bir hayal.

-Peki futbolu bıraktıktan sonra makina mühendisliği yapar mısın?

-Tabi kesinlikle, ondan kopmam.

-Planın var mı şu anda; şu yaşta futbolu bırakmak, yada şöyle bir iş yapmak gibi?

-Şimdi şu son iki senedir siz de biliyorsunuz futboldaki para artışı müthiş boyutlara ulaştı. Eskiden insanlar futbolcuya kız vermezlerdi. Şimdi bazı şeyler çok değişti. Ben, sanırım 30 yaşına kadar oynayacağım.

-Hakan, biz kendi aramızda çok tartıştık. Sorma dediler ama, ben soracağım. Sence, futboldaki bu korkunç para artışı neden Türkiye standartlarının çok üstünde paralar alıyorsunuz değil mi? Yani şöyle: Normal bir memurun olduğunun on katından fazlaya geliyor galiba.

-Şimdi onu öyle düşünmeyin. Yüz misline de ulaşanlar var. Bu olay değil. Bence olay arz-talep meselesi. Gayet basit: Açık bir pazar var. Ortaya mallar seriliyor ve bu mala da çok büyük talep var. Ne oluyor, o malın fiyatı artıyor. Ben basitce bunu görüyorum. Yani kendimizi aşağılayacağız, ama satılık duruma geliyoruz, diyelim. Zaten eskiden bir deyim vardı, bu senelerde kaldırdılar. Hani satılığa çıkartma filan. Ama futbolcuların hiçbirini bunu takmıyor zaten önemli değil.

Şimdi olaya ekonomik yönden bakarsak bir ellibinlik stadı doldurabiliyorsa bu futbolcu, düşünün niye hakkını almasın ki. Hem başka insanlar daha çok şeyler kazanıyorlar üzerimizden. Ama şu anda Türkiye'de kulüpler büyük bir darboğazda. Bu yüksek fiyatlardan, transfer ücretlerinden dolayı. Bu serie stadlara daha az seyirci geliyor. Olay çok basit, düşünürsen bir memurla karşılaştırma yapılamaz. Bir elmasla taşı düşün. Niye elmasın fiyatı çok yüksek de, taşınki az. Arz-talep meselesi bence. Ben bu olaya bu açıdan bakıyorum. Bir de çok çok sevilen bir olay. Bütün dünyada milyarları peşinden sürüklüyor. Bir Dünya Kupası finalini, ne bileyim, 2-3 milyar kişi seyreliyor aynı anda. Dünyada hiçbir şey bunu sağlayamaz bence, ki bunda da en büyük pay futbolcuların. Görsel bir sanat. Futbolcu bu pastadan payını niye almasın. Ama şu var, Avrupa düzeyindeki, bir futbolcuyla karşılaştığında diyorsun ki, bunlar milyar ediyorsa, onlar trilyon eder falan, gazetelerde çıkıyor.

-Takımda nerede oynuyorsun?

-Ben solaçık oynuyorum. Şimdi sistemler çok değişti, eskiden 4-2-4 sistemi vardı, şimdi 4-4-2 oynuyor bizim takım. 4-4-2'nin sol tarafında oynuyorum.

Şu anda yeni yeni forma giriyorum. Ben birinci lige yenigeçtim. Esasında ben Şekerspor'dan Mersin İdman Yurdu'na gittim, orada iki yıl oynadıktan sonra birinci lige geldim. Birinci ligin verdiği bir tecrübesizlik vardır mutlaka, ona adapte olmaya çalışıyorum.

-Hiç milli oldun mu?

-Olamadım, okul yüzünden. Okulun bana tek köstek olduğu konu oydu. Dedğim gibi en başta Fenerbahçe genç takımına yada birinci ligde herhangi bir genç takıma gitseydim çok daha başarılı olacaktım. Ama o zaman da o bahsettiğim etiketi alamazdım.

-Futbolcu olarak sosyal hayatın nasıl? Futbol birşeyler yapmanı engelliyor mu?

-Şöyle engelliyor; bütün insanların tatil gününde biz çalışıyoruz. Bütün insanların çalıştığı günlerde de tatil yapıyoruz. Çok ilginç bir olay. Ben eşimi alıp da bir pazar günü pikniğe gidemem. Kamplar, maçlar hey pazar günü. Bazen denk geliyor cumartesi günü maç oluyor, o da kırk yılda bir.

Evlendikten sonra ben iki yıl Mersin'de oturdum. Oraya direkt gittim. Bütün çevrem burada Ankara'daydı. Buradaki okul hayatı, arkadaşlıklardan sonra büyük bir bocalama geçirdim, Mersin'de. Yani insan ilişkilerinin bir üniversiteden çıktıktan sonra nasıl olduğunu kavrayabilirsiniz herhalde. İnsanlar, arkadaşlar açısından istediğim şeyleri bulamadım. Fakat yavaş yavaş alışmak zorundaydım. Çünkü bu işe baş koyduk.

Mersin güzel yer, fazla turistik değil ama deniz kenarı. Kız Kalesi falan var, arada bir oraya gidiyorduk. Takımın müzikli yemekleri oluyordu bazı akşamlar. Öyle geçti Mersin'de iki yıl. Bir iki tiyatro geldi onlara gittik. Ama arada bir ben Ankara'ya geliyordum. Geliyordum bir deşarj olup gidiyordum, arkadaşları görüp.

Sonra Adana'ya geldik. Adana'da da şu anda pek faaliyet yok. Şöyle ki tiyatrolar yeni yeni açılıyor.

da merak eder durursunuz.

Adı Nataşa'ydı. Neden böyle alışılmamış bir ismi olduğunu (çok merak etmeme rağmen) sormadım. Büyük bir ihtimalle herkesin ilk sorusu bu oluyordu. Alışıl gelmiş bir isim gibi karşıladım.

Nataşa'yla bütün gece boyunca konuştuk. Kahvaltımızı da yemek vagonunda, daha herkes kompartımanlarında kıvrılmış uyurken yaptık.

İlk yarım saat içinde iyice bilmediğim veya daha önce hiç düşünmemiş olduğum konularda palavra atmamam gerektiğini kavradım. Çok şey biliyordu ve insanın yanışını yüzüne vurmadan hiç çekinmiyordu. İki üç kere şıştikten sonra adamakıllı düşünmeye başladım bir takım şeyleri ortaya atmadan. Ben düşünmeyi hiçbir zaman öğrenemedim. Nataşa ise kendine düşünmeyi öğretmişti. Gözlerini benim görmediğim bir noktaya diyor, herhangi bir şey üzerinde düşünüyordu. Benimse bir konuda söyleyeceklerim zihnimde bir bütün, bir resim halinde belirir, ben de onu söylerim. Resim yoksa susmak en iyisidir. Nataşa için bu bir sorun teşkil etmiyordu anlaşılan: konu nereye giderse gitsin bir müddet düşündükten sonra mantıklı bir şey söyleyebiliyordu. Nataşa kendinden pek bahsetmiyordu. Başkaları onun hakkında ne kadar çok bilirse o kadar savunmasız kalacağını düşünüyormuş gibi bir duygu uyandı bende. Sonuçta kendini anlatan ben oldum.

Kendime bile itiraf etmediğim şeyler anlattım Nataşa'ya. Zaten bir dış etken olmadan ben pek itiraflarda bulunmam. Son zamanlarda aynaya baktığımda daha bir-iki yıl önceki halimden ne kadar farklı olduğumu, bunun beni korkuttuğunu anlattım. Bir iki sene önceki yaşamı sorgulamayan, ilerisi için iki üç genel amacı gerçekleştirmekten başka bir kaygısı olmayan Can yoktu artık. Ama bütün bunlarla beraber o çocuksu masumiyet de kaybolmuş, çın çın kahkahalar da azalmaya başlamıştı. Bense o aldırmanın yüzü, küçük suçlar işlemekten çekinmeyip sonra da sonuçlarına katlanan kişiyi istiyordum bazen. Olgunlaşmanın, 'büyümenin' karşılığı olarak verdiklerimiz ne kadar değerli.

Hayatım sanki başkaları tarafından çizilmişti ve benim yapabildiğim onu sadece belli bir takım sınırlar içinde değiştirmek, geliştirmekti. Eline sadece üç dört tane renkli tahta küp verilip de on dakika sonra bunlardan ancak belli sayıda şekiller yapılabileceğini keşfeden bir çocuk gibi hissettiğimi anlattım. Ne başka kübüm vardı, ne de onları aramaya cesaretim.

Ricamız üzerine kahveleri plastik bardak yerine fincanda getiren garsona minnetle baktık. Gece boyunca tırmanmış, dağlara gelmiştik. Borcumuzu ödedikten sonra kompartımanımıza döndük. Kravatlı adam ile bıyıklı kadın arada bir yerde inmişlerdi herhalde. "Baksana," dedim "gasterbayter ile bıyıklı kadın beraber kaçmışlar herhalde. Bizinkisi aceleden kravatını bile almamış." Lekeli siyah kravat düğümü çözülmeden gevşetilerek çıkarılmış, askıdan öylece sarkıp duruyordu.

Uykusuzluğun etkisiyle Nataşa'nın başı kucagımda kıvrılıp uyumuşuz. Nataşa beni uyandırdığında akşamüstü olmuştu. İlk bilinçli düşüncem ağzı açık uyumamış olduğumu ummak oldu. Ancak bundan sonra Nataşa'nın bavulunun koridorda durduğunu ve el çantası ile hasır şapkasının bavulun üzerinde olduğunu farkettim. "Can, ben Belgrad'da inmek zorundayım" dedi. Tam "Ama nasıl olur, ben zannetmişim ki sen de..." diye itiraz etmeye başlamıştım ki parmağını dudığına götürerek beni evrensel Sus işaretiyle susturdu. "Can, gerçekten burada inmek zorundayım. Bir hafta da burada kaldıktan sonra da güneye ineceğim. İstersen benle gel sen de" dedi. O şaşkınlıkla böyle bir şeyin tabii ki imkansız olduğunu, Madrid'te beni arkadaşşıımın beklediğini, iki hafta sonra da zaten okulların açılacağını geveledim.

On dakika sonra perondaydık. Nerede olacağını bilmediği için o benim adresimi aldı, tren hareket etmeden şapkasını bir eliyle tutarak yanağıma bir öpücük kondurdu. Aptallaşmış bir halde camdan el sallayıp kompartımana döndüm.

Şişman tüccar sarı dişleriyle bilgiç bilgiç gülümseyip sigara ikram etti yine. Sigarayı geri çevirip dumanlar arasında uzanıp almaya cesaret edemediğim renkli küpleri düşündüm. Trenlerde yalnızken insanın başına ne kadar da çok şey üşüşüyor...

SÖYLEŞİ

Bu sayımızdaki söyleşi konugumuz Bölümümüz mezunu Adanaspor'lu Futbolcu,Sayın Hakan AZMAN. Söyleşi grubumuzdan arkadaşlarımızın gerçekleştirdiği bu söyleşiyi aşağıda sunuyoruz.

Tarih : 27 Ekim 1990

Yer : Ankara Büyük Sürmeli Otel

Söyleşiyi gerçekleştirenler : İsmail Alsaç, Gülден Alkoçoğlu, Cem Kendi

-Kendini kısaca tanıtır mısın?

-1964 Karabük doğumluyum. Babam Jandarma Komando Astsubayıydı, o yüzden çok yer dolaştık. İzmir'de kaldık, lise ikiye kadar Doğu'da okudum, lise son sınıfı burada, Ankara'da okudum. 17 yaşında üniversiteyi kazandım. 1986-87'de mezun oldum. İki yıl önce Ayşegül Sağlam ile evlendim, Çukurova üniversitesi Matematik Bölümü mezunu. Bir ay kadar sonra bir bebek bekliyoruz.

-Futbola ne zaman başladın?

-Babam müthiş bir futbol hastası ve şu anda bile ligdeki bütün durumumuzu inceler. Benim bilmediğim bazı şeyleri, gelir bana o söyler. Ben onun büyük desteğini gördüm.

-Üniversite yıllarında da destek veriyor muydu?

-Üniversite bir defa, aileden kopuyoruz artık. O yaşlarda aileye danışma, fikir alma pek olmuyor. Kendi başına birşeyler yapmaya çalışıyorsun. Zaten çok anlayışlı bir anne babaya sahibim. Hiçbir şeyime karışmadılar. Küçükken bile "oğlum otur çalış dersine" diyen olmadı. Ben de onların herhalde yüzünü kara çıkarmadım. Çok başarılı bir eğitim geçirdim. Hatta bazen babam çok çalıştığımı görürdü: "Oğlum çık biraz top oyna birşeyler yap", derdi. Benim çocukluğum esas Foca'da geçti. Yedi yıl orada kaldık. Mükemmel bir çocukluk geçirdim. Yazları denize girdik, basketbol oynardık, minyatür futbol oynardık. Bu benim futbola yönelmemde büyük bir faktör oldu.

Ondan sonra babamın tayini nedeniyle sürekli dolaştık, ama ben hep futbolla içiçeydim. Lisansı da 17 yaşında çıkarttum. Şekerspor'da, genç takıma bir ay devam ettim. Hocalar beni oynatmak için bekliyorlardı. O ara ben üniversiteyi kazandım ve tercihim üniversiteyi kullandım. Hatta bu konuda ilginç bir anım var. Babam geldi, kazandıktan bir gün sonra, "Oğlum, Fenerbahçe genç takımına gitmek ister misin?" dedi. Ben "Baba, okul piyasada gerçekten adı olan bir okul, bölüm de öyle. Eğer başka bir üniversitenin başka bir bölümüne girseydim Fenerbahçe'ye giderdim" dedim. Ama futbolun garantisi yok, sakatlık gibi sonuçları olabilir. Ben de Makina'ya geldim.

Bir de Türk toplumu -çok ilginç- etikete bakıyor. O yaşlarda da zaten bizim kafamıza işlenmiş, bir yarışma var gençlerin arasında. O yarışmadan galip çıkmışım, bunu geri itmezdim. Belki futbola baştan yönelsem daha değişik olurdu, ama ben hayatımdan çok memnunum. Belki kazandığım parayı çok daha önce kazanabilirdim, ama bu sefer de ODTÜ Makina'lı Hakan olamazdım. Bu bana çok büyük bir gurur veriyor. Ders ortamında, mezun olmadan önce bunu farkedemiyorsun da, dışarıya toplumun içine gittiğinde insanlar çok daha değişik bir gözle bakıyorlar, daha saygılı oluyorlar, el üstünde tutuyorlar, ama bu futbol seyircisi için geçerli değil.

-Sonrası nasıl gelişti?

-Hazırlık okurken Şekerspor'da lisans çıkartmışım. Üniversiteyi kazanınca bırakmışım. Tekrar okul takımında oynamaya başladım. Çok da başarılıyım o ara. Şekerspor'da genç takım hocam beni seyrâtmiş, direk ikinci lige A takımına çağırdı. Ben Şekerspor'da direk ikinci lige başladım. Bu arada okulla ikisini birlikte yürüttüm. Tabi çok zor oldu. Makinayı biliyorsunuz, söylememe gerek yok. O bölümü bir tek orada okuyan bilir.

-Evet, zor olmadı mı bu senin için?

-Çok zor oldu. Çok stresli günler yaşadım. Bölümün verdiği ağır bir yük var. Bu arada fiziksel bir yorgunluk oluyor. Yalnız bana faydası şuydu. Mesela hiçbir işle uğraşmayan öğrenciler de var. Onları da gözlemledim. Streslerini atamıyorlardı, özellikle bizim bölümde. Futbol bir yerde benim için bir deşarj olmaydı. Hem zor oldu, hem memnundum. Çok ilginç duygular yaşıyordum. Bir ara futbolu bıraktım. İkinin ikisinde "prob" oldum. Üçün birinde geçmek için bırakmak zorunda kaldım. Bıraktığım halde geçemedim, "repeat" oldum, çok çalışmama rağmen. Belki de bıraktığım için geçemedim. Repeat olduktan sonra tekrar devam ettim.

-Makina'yı seçmen nasıl oldu?

-Ben Endüstri Meslek Lisesi mezunuyum, Elektrik Bölümü'nden. Orayı seçmemin nedeni de elektriği çok sevmem.

Ama umduğum gibi çıkmadı. Üniversiteye girerken 11 tane tercih yaptım, hepsi ODTÜ'ndendi. Eğer ilk üç tercihe giremeseydim, gitmeyecektim. İlk tercihim Bilgisayar'dı; ikincisi Makina, üçüncüsü Elektrik'ti. Ben Endüstri Meslek Lisesi'ni birincilikle bitirdim.

Daha sonra Makina'yı kazandığımı öğrendim. O zamanlar ilk defa, bizlere istediği yere girme hakkı verilmişti. İlk tercihimde Bilgisayar. Danıştım etrafa, işte, Makina çok çok daha iyi, dediler. Ben de o zaman tercih yapmayıp Makina'da kaldım. Ben buraya severek girdim. Olayı da çok seviyorum. Ve halen, açarım eski notlara bakarım. Mühendislik yapmayı çok istiyorum, müthiş derecede. Fakat Mühendislikle şu futbol hayatı aynı anda yürütülemez.

-Okul hayatın nasıldı?

-Üniversite hayatım pek başarılı geçmiş sayılmaz. 2.48'le mezun oldum, ama kaldığım için kendimi başarılı saymıyorum. Bölümün elverdiği ölçüde sosyal olmaya çalıştık; "First'lerc katıldık; sinemalara, tiyatrolara gittik. Şu anda sizin yapabildiklerinizin aynısını yaptık. Ama an geldi, çok ünlü bir film geldi, gidemedik. Bunun da sebebi kamplar, maçlar ve benim haftada en az üç gün antremana gitmem. Öyle bir an oluyordu ki, bir koşturma içinde çok hızlı yaşıyordum. Şöyle ki, evden çıkıyorsun, okula gidiyorsun, derse giriyorsun ama antreman var! Boşluk denk geliyorsa gidiyordum antremana. Ondan sonra ders varsa tekrar geliyordum. Şekerspor'un antremanları Etimesgut'ta oluyordu, Şeker Fabrikası'nın yanında. Son sınıfa kadar dolmuşlarla, otobüslerle gittim. Son sınıfta profesyonelliğe imza attım. Oradan aldığım ilk parayla araba aldım.

Çok yüklü bir yaşam tarzıydı benim için. Hatta boş olduğum zaman çok sıkılıyordum. Birşeylerle uğraşmalıyım diye düşünüyordum. okul koşturmayla geçti. Projeler vardı. Özellikle 407. Bizi mühendis yapan 407'dir. Böyle bir ders olamaz! Herşey var, herşeyi kullanıyorsunuz.

-Senin 407 projen neydi?

-"Zero Energy House". Yani dağ başında bir ev düşünün. Elektriğini, ısını, bir insanın yaşamını sürdürmesi için gerekli bütün enerjileri kendisi sağlayacak. Şehirle hiçbir bağlantısı yok. Ben ısınma için yerden ısıtma dizayn ettim. Bir "pump" kullandım, "electric cell" ler kullandım. Güneş enerjisi için "solar cell" kullandım. Esas, elektrik kaynağı için rüzgar pervanesi kullandım.

-Hiç sabahladın mı?

-İnanır mısınız, ben saat 12'yi geçirmedim dersem yalan olmaz. Üç yada dört kez, 2'yi 3'ü bulmuştur. O da arkadaşlarla, tek başıma değil. 12'yi geçiremiyorum., çünkü ertesi gün antreman var. Fiziksel olarak çöküntüye uğramamak için uykumu almak zorundayım.

-O halde futbol disiplini senin için çok faydalı oldu diyebilir miyiz?

-Futbolun verdiği bir bilinç, mesela beslenme bilinci, saate uyma disiplini çok faydalı oldu. Kendi kendimi kontrol ediyordum. Burada ailemin çok katkısı oldu. Ben evde hiçbir işe karışmıyordum. Geliyordum okuldan, akşam yemeğini yedikten sonra masaya oturuyordum. O arada annem çayı falan getiriyor, ben hiçbir işe karışmıyordum. Sadece ders çalışıyordum.

-Bölüm arkadaşlarıyla ilişkilerin nasıldı?

-Benim okul arkadaşlarım çok iyiydi. Bir de şu durum vardı. Bölümde; futboldan dolayı, okul takımından dolayı, popülerlik demeyelim de, tanınmışlık olayı vardı. Okulda turnuvalar oluyordu. Hatta Makina Mühendisliği'nden bayağı korkarlardı. Arkadaşım Orhan vardı. O da Makina Mühendisi, hatta Yüksek Mühendis şu anda, Orhan Tola. O da oynuyordu. Şu anda bıraktı herhalde. Onunla da devamlı görüşüyoruz.

Arkadaşlığa gelince; herkes bu olayı seviyor yani futbolu. Türkiye'de dünyada futbolun peşinden koşan çok. En alakasız adam, dersin ki bu adam nasıl futbol oynar, gelip bizle futbol oynuyordu. İlişkilerimiz çok iyiydi. Okuldaki arkadaşları çok özliyorum.

-QHocalar nasıldı? Toleranslılar mıydı sana?

-Yoo, yoo, kesinlikle toleranslı değillerdi, kesinlikle. Yani iki puan fazla vereyim de geçsin olayı falan. Ben öyle birşeyi istemezdim zaten.

-Senin sevdiğin dal neydi? Yani ısı, akışkanlar, mekanik gibi konulardan hangisini severdin?

-Mekanik. Benim ısıyla aram pek iyi değildi de. Isıyı da son sınıfta sevmeye başladım.

-Projede ısı konusunu bayağı kullanmışsın ama, değil mi?

-Mecburen. Orada dağılım öyleydi. Yani 407'yi seçemiyorsun. Geliyorlar şu şu isimler şu grupta olacak diyorlar. Projen neyse artık.

-Bu sene uygulama değişti. Neyse, Makina'yı çok sevdiğin belli oluyor. Peki tercihin futbol mu, Makina mı?